

Alkotmánybíróság

részére

Szegedi Törvényszék

útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/1547-H/2022</i>	
Érkezett: 2022. SZEPTEMBER 5. <i>e-mail</i>	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>8 db</i>	<i>du</i>

Alulírott

továbbiakban: Indítványozó/IV. rendű vádlott), jogi képviselőm, dr. Budai Norbert ügyvéd

útján elsődlegesen a következő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. (1) § bekezdése alapján, valamint másodlagosan a 27. § szakasza alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Elsődlegesen kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Szegedi Törvényszék 9.B.650/2017. számú, valamint a Szegedi Ítéltábla Bpkf.III.24/2022. számú eljárásában alkalmazott az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (továbbiakban: Avt.) 125/C. § (1) bekezdésének alaptörvény-ellenességét és az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg azt.

Másodlagosan pedig kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg Szegedi Ítéltábla Bpkf.III.24/2022/4. számú, valamint a Szegedi Törvényszék 9.B.650/2017/484. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

A Szegedi Törvényszék előtti elsőfokú eljárás

A Csongrád Megyei Főügyészség a 2.B.1541/2014/379-II. sz. vádiratával Indítványozót, mint vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő, a Btk. 459. § (1) 1. pontjára és a Btk. 13. § (2) és (3) bekezdésére figyelemmel bünszervezetben, társtettesként és közvetett tettesként elkövetett, különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntetével-, és – 2 rb. a Btk. 345. §-a szerinti, a Btk. 6. § (2) bekezdésére és a Btk. 13. § (2) bekezdésére figyelemmel folytatólagosan és közvetett tettesként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségével vádolja.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-Dunántúli Regionális Bűnügyi Igazgatósága a 65007-715/2014.bü. KDRBI. számú, 2015. január 23. napján kelt – és a 2016. március 21. napján kelt 65007/715/2014. bü/ 1260. és 1261. sz. határozatokkal kijavított – 2 db végzésével Indítványozó vagyonára [REDACTED] rejéig lefoglalást rendelt el a [REDACTED] t.-nél és a [REDACTED] [REDACTED]nél vezetett bankszámláján, fizetési számláin, valamint értékpapírszámláin meglévő és arra a későbbiekben érkező, mint szerződés alapján kezelt pénzeszköz vagyonára, valamint szerződés alapján bérelt széf tartalmára.

Indítványozó képviselőjében indítványoztuk az említett pénzintézeteknél az Indítványozó bankszámlái, fizetési számlái, értékpapírszámlái, valamint az ott bérelt székek tekintetében elrendelt lefoglalás megszüntetését a lefoglalt vagyonelemek kiadását, másodlagosan pedig mindezek 50%-ának foglalás alóli feloldását, tekintettel arra, hogy ezen vagyonelemek fele – az Indítványozó és [REDACTED] fennálló házassága okán – [REDACTED] tulajdonát képezi.

Az indítványban a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 308. § (1) és (2) bekezdésére, a Btk. 74. § (1) bekezdésének a) és d) pontjára, a 74. § (2) bekezdésére, a Kúria 69. BK vélemény I. pontjára, valamint a bírósági végrehajtásról szóló 1991. évi LXXX. törvény (Vht.) 210/D. § (1) bekezdésére hivatkozva, megjelölve a Kúria BH2012. 12.287 számon közzétett eseti döntését is – kifejtésre került, hogy a nyomozás során elrendelt lefoglalást célja a vagyonelemek biztosítása volt, így a lefoglalás szabályait a vagyonelemek szabályaival együtt kell alkalmazni a lefoglalható vagyontárgyak körének meghatározása során is, ennek tárgya kizárólag a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyon, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyon lehet, valamint azon vagyon, amely az előbb felsorolt vagyon helyébe lépett. Ennek kiterjesztő értelmezése pedig a jogbiztonság elvét sérti. Ezzel kapcsolatban szintén előadásra került, hogy lefoglalással érintett számlákon meglévő pénzösszegek, valamint értékpapírok nem minősülnek bűnös vagyongyarapodásnak, tekintettel arra, hogy ezek túlnyomó többsége a vád tárgyává tett időszak előtti. A Vht. 210/D. § (1) bekezdésének alkalmazása, amely szerint a vagyonelemek végrehajtása során a pénzkövetelés végrehajtásának szabályait kell alkalmazni ugyancsak vitatható a tárgyi

eljárásban, hiszen az már a végrehajtási eljárásra vonatkozik, az adott eljárási szakaszban nem értelmezhető.

Előadásra került továbbá az is, hogy a lefoglalás célja nem a vagyonekhozás végrehajtásának biztosítása, hanem a vagyonekhozás alá eső vagyon biztosítása, amely jelen esetben nem állapítható meg, a jelenleg lefoglalt számlákon lévő összegek és értékpapírok nem tekinthetők vagyonekhozás alá eső vagyonnak.

A Szegedi Törvényszék 9.B.650/2017/484. számú végzésével a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-Dunántúli Regionális Bűnügyi Igazgatósága 65007- 715/2014.bü. KDRBI. számú, 2015. január 23. napján kelt határozataival elrendelt lefoglalás megszüntetése iránt az Indítványozó védője által előterjesztett indítványt elutasította.

A Szegedi Ítéltábla előtti másodfokú eljárás

Az Indítványozó a törvényes határidőn belül – hivatkozással az elsőfokú eljárás során történt jogszabálysértésekre – az ügyészi észrevételre észrevételt, majd a nevezett elsőfokú határozatra 2021. november 30. napján – törvényes határidőn belül - fellebbezést terjesztett elő, amelyet a Szegedi Ítéltábla 2022. március 17. napján kelt, 2022. március 23. napján elektronikus úton kézbesített Bpkf.III.24/2022/4. számú határozatával, az elsőfokú határozatot helybenhagyva bírált el.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A fentiekből jól látható módon az Indítványozó valamennyi rendes jogorvoslati lehetőséget kimerítette.

Indítványozó nyilatkozik, hogy az ügyben sem a Kúria előtti felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban, sem pedig perújítás kezdeményezésére nem került sor.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Szegedi Ítéltábla Bpkf.III.24/2022/4. számú végzését Indítványozó 2022. március 23. napján vette kézhez elektronikus úton, tehát az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz határidőben kerül benyújtásra.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az Indítványozó személyes érintettségét igazolja, hogy Csongrád Megyei Főügyészség a 2.B.1541/2014/379-II. sz. vádiratának következtében folyamatban lévő büntetőeljárásban vádlottként érintett, melynek során a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-Dunántúli Regionális Bűnügyi Igazgatósága a 65007-715/2014.bü. KDRBI. számú, 2015. január 23. napján kelt – és a 2016. március 21. napján kelt 65007/715/2014. bü/ 1260. és 1261. sz. határozatokkal kijavított – 2 db végzésével Indítványozó vagyonára [REDACTED] erejéig lefoglalást rendelt el. Indítványozó a 65007-715/2014.bü. KDRBI. számú határozat

vonatkozásában indítványozta az Indítványozó bankszámlái, fizetési számlái, értékpapírszámlái, valamint az ott bérelt széfek tekintetében elrendelt lefoglalás megszüntetését a lefoglalt vagyonelemek kiadását, másodlagosan pedig mindezek 50%-ának foglalás alóli feloldását, amely indítványát a Szegedi Törvényszék 9.B.650/2017/484. számú végzésével elutasította, majd Indítványozó fellebbezésének következtében a Szegedi Ítéltábla Bpkf.III.24/2022/4. számú határozatával a Szegedi Törvényszék végzését helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. (1) § bekezdése alapján:

e) Annak bemutatása, hogy a bíróság a döntésében vagy az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

1. A jelen panasz tárgyát képező ügy kulcskérdése, hogy a Szegedi Törvényszék 9.B.650/2017. számú eljárásban, valamint a Szegedi Ítéltábla Bpkf.III.24/2022. számú eljárásban a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési eljárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (továbbiakban Bv. tv.) 323. §-ának következtében alkalmazott az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (továbbiakban: Avt.) 125/C. § (1) bekezdésének jelen ügyben történő alkalmazása ellentétben áll a Btk. 74. § (1) bekezdésében meghatározottakkal, tekintettel arra, hogy így olyan esetben is alkalmazhatóvá teszi a vagyonelkobzás fogatosítását, amely esetben egyébként a Btk-ban meghatározott jogszabály arra felhatalmazást nem ad. Mindezzel pedig a jogszabály álláspontunk szerint Alaptörvény ellenesnek bizonyul tekintettel arra, hogy annak alkalmazásával Indítványozó Alaptörvény által biztosított tulajdonhoz való joga sérül.
2. Ugyanis a Btk. 74. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározottak alapján csak az a vagyon tekinthető elkobozhatónak, ami a bünszervezetben való részvétel ideje alatt keletkezett, míg a lefoglalt vagyon egyértelműen azt megelőzően keletkezett.
3. A lefoglalás jogszerűségének megítélésekor kizárólag a Be. rendelkezéseit lehet alkalmazni, ezért az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozott a Bv. tv., illetőleg az Avt. előírásaira. Hivatkozva a Be. 308. § (1) és (2) bekezdésére, mely szerint a lefoglalás célja a vagyonelkobzás alá eső vagyon biztosítása a büntetőeljárás eredményes lefolytatása érdekében. A lefoglalást mint kényszerintézkedést csak olyan dolgok biztosítása érdekében lehet elrendelni, amit a Btk. 74. §-a vagyonelkobzás alá rendelhetőként határoz meg. A lefoglalással érintett vagyonelemeket Indítványozó vádbeli időszakot megelőzően szerezte, ezért azok tekintetében a lefoglalásnak nincs helye.
4. A lefoglalás célja nem a vagyonelkobzás végrehajtásának a biztosítása, hanem a vagyonelkobzás alá eső vagyon biztosítása. Ebből egyértelműen következik, hogy a lefoglalást csak a vagyonelkobzás alá eső vagyon vonatkozásában lehet elrendelni és nem az indítványozó valamennyi vagyonára. A kérdéses vagyon a vádirati elkövetési időpont

előtt keletkezett, így nem minősülhet vagyonekobzás alá eső vagyonnak, a Btk. 74. § (1) bekezdése e tekintetben taxatív felsorolást tartalmaz.

5. A jelen ügyben a Szegedi Ítélőtábla döntésében az Avt. 125/C. § (1) bekezdését alkalmazta, amely jogszabályhely alkalmazása a Btk. 74. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározottak ellenére, olyan vagyonelemek tekintetében tartja megállapíthatónak a vagyonekobzás lehetőségét, amelyekre a vagyonekobzás alkalmazhatósága egyénként nem áll fenn, tekintettel arra, hogy ezen vagyonelemek megszerzése egyértelműen a vádbeli időszakot megelőzően történt, mindezzel is sértve Indítványozó Alaptörvény szerinti tulajdonhoz való jogát.
6. Az alkalmazott rendelkezés a bírói döntést érdemben befolyásolta, tekintettel arra, hogy lefoglalás célja nem a vagyonekobzás végrehajtásának a biztosítása, hanem a vagyonekobzás alá eső vagyon biztosítása. Ebből egyértelműen következik, hogy a lefoglalást csak a vagyonekobzás alá eső vagyon vonatkozásában lehet elrendelni és nem az indítványozó valamennyi vagyonára. A kérdéses vagyon a vádirati elkövetési időpont előtt keletkezett, így nem minősülhet vagyonekobzás alá eső vagyonnak, a Btk. 74. § (1) bekezdése e tekintetben taxatív felsorolást tartalmaz.
7. A fentiekre tekintettel a Szegedi Törvényszék és a Szegedi Ítélőtábla által alkalmazott jogszabályi rendelkezés az Abtv. 29. §-a szerinti bírói döntést érdemben befolyásoló Alaptörvényellenességet eredményezett, amelynek következtében a T. Alkotmánybíróság kérelmezett eljárásának lefolytatása indokolt. Amennyiben pedig úgy értelmezzük a bíróság által a jelen ügyben alkalmazott Avt. 125/C. § (1) bekezdését, amely értelmezésre a Szegedi Törvényszék és a Szegedi Ítélőtábla is jutott, akkor álláspontunk szerint azt lehet megállapítani, hogy az Avt. 125/C. § (1) bekezdése, valamint a Btk. 74. § (1) bekezdése ellentétben áll egymással.
8. Az Avt. 125/C. § (1) bekezdése tehát lehetővé teszi, hogy a vagyonekobzás fogatosítása olyan esetekben is végrehajtható legyen, amikor a Btk. 74. § (1) bekezdésében foglalt taxatív felsorolás egyébként a vagyonekobzás elrendelésére lehetőséget nem biztosít. Álláspontunk szerint a Btk. 74. § (1) bekezdése nem véletlenül tartalmaz egy pontosan meghatározott felsorolást azokra az esetekre, amikor a vagyonekobzás elrendelhető. A tulajdonhoz való jog Alaptörvényünkben biztosított alkotmányos alapjog a Btk. 74. § (1) bekezdésében a vagyonekobzás elrendelhetőségének egyes esetei pedig pontosan amiatt vannak ilyen taxatív módon felsorolva, hogy a vagyonekobzással csak olyan esetekben sérüljön az egyes személyek tulajdonhoz fűződő joga, amely esetekben az kellően indokolt. Az Avt. 125/C. § (1) bekezdése pedig így ebben az értelmezésben kiszélesíti, vagy pedig teljes mértékben kiterjeszti a Btk. 74. § (1) bekezdésében foglaltakat, amely azonban már egyértelműen az Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jog sérelmét eredményezte.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § szakasza alapján:

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

9. A jelen panasz tárgyát képező ügy kulcskérdése a Btk. 74. § (1) bekezdés b) pontjára tekintettel, annak megállapítása, hogy az Indítványozótól Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-Dunántúli Regionális Bűnügyi Igazgatósága 65007-715/2014.bü. KDRBI. számú határozata alapján lefoglalt vagyon vagyonek Kobzás alá eső vagyonnak minősülhet-e.
10. Ugyanis a fentiekben meghatározott pont alapján csak az a vagyon tekinthető elkobozhatónak, ami a bűnszervezetben való részvétel ideje alatt keletkezett, míg a lefoglalt vagyon egyértelműen azt megelőzően keletkezett.
11. A lefoglalás jogszerűségének megítélésekor kizárólag a Be. rendelkezéseit lehet alkalmazni, ezért az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozott a Bv. tv., illetőleg az Avt. előírásaira. Hivatkozva a Be. 308. § (1) és (2) bekezdésére, mely szerint a lefoglalás célja a vagyonek Kobzás alá eső vagyon biztosítása a büntetőeljárás eredményes lefolytatása érdekében. A lefoglalást mint kényszerintézkedést csak olyan dolgok biztosítása érdekében lehet elrendelni, amit a Btk. 74. §-a vagyonek Kobzás alá rendelhetőként határoz meg. A lefoglalással érintett vagyonelemek Indítványozó vádbeli időszakot megelőzően szerezte, ezért azok tekintetében a lefoglalásnak nincs helye. A kérdéses vagyonelemből a [REDACTED] tulajdonát képező vagyontömegével pedig Indítványozó egészen biztosan nem köteles helytállni, hiszen annak bizonyíthatóan nincs köze a bűncselekmény elkövetéséhez.
12. A lefoglalás célja nem a vagyonek Kobzás végrehajtásának a biztosítása, hanem a vagyonek Kobzás alá eső vagyon biztosítása. Ebből egyértelműen következik, hogy a lefoglalást csak a vagyonek Kobzás alá eső vagyon vonatkozásában lehet elrendelni és nem az Indítványozó valamennyi vagyonára. A kérdéses vagyon a vádirati elkövetési időpont előtt keletkezett, így nem minősülhet vagyonek Kobzás alá eső vagyonnak, a Btk. 74. § (1) bekezdése e tekintetben taxatív felsorolást tartalmaz.
13. A Szegedi Ítélőtábla – a fentiek ellenére – arra való hivatkozással tartotta fent a Szegedi Törvényszék döntését, miszerint a vádirati tényállás olyan magatartást rögzít Indítványozó részéről, amely büntetőjogi relevanciával bír, és kötelezően alkalmazandóvá teszi a Btk. 74. § (1) bekezdésének akár a), akár b), akár mindkét pontjának alkalmazását. Álláspontja szerint a vagyonek Kobzás elrendelése mindkét esetben kötelező, a különbséget pusztán az jelenti, hogy melyik esetben kinek kell bizonyítani azt, hogy a vagyon bűncselekmény elkövetéséből ered. Abban azonban nincs különbség, hogy a bűnös forrásból származó vagyont minden esetben el kell kobozni, pusztán a vagyonek Kobzás – fentiek szerinti - jogcíme tér el. Amennyiben az elkövető bűncselekmény elkövetéséből szerez vagyont (a Btk. 74. § (1) a) pontjában foglalt esettel egyezően), akkor arra nézve vele szemben vagyonek Kobzást kell elrendelni és ebben az

esetben ellentétben a Btk. 74. § (1) b) pontjában foglalt esettel irreleváns az, hogy a vagyoneklobzás alapjául szolgáló vagyon mikor keletkezett. Ha a bűncselekmény útján szerzett vagyon sorsa ismeretlenné válik, az nem jelenti azt, hogy az elkövetőnek már a bűncselekmény megvalósulása előtt meglévő – tehát bármilyen - vagyonára a vagyoneklobzást ne kellene elrendelni az ítéletben meghatározott összeg erejéig. A Szegedi Ítéltábla indokolásában továbbá azt is kifejtette, hogy tekintettel arra, hogy a büntetőeljárás jelenleg folyamatban van a bizonyítási eljárás még tart, ezért jelenleg még nem lehet állást foglalni abban, hogy Indítványozó jutott-e bűnös úton vagyonhoz, ha igen, milyen összegben, illetőleg azt bünszervezet keretében tette-e, így jelen pillanatban még nem dönthető el, hogy a Btk. 74. § (1) bekezdésének a), b) vagy mindkét pontjára tekintettel a vagyoneklobzás elrendelésére sort kell-e majd keríteni vagy sem. Azonban mivel annak elméleti lehetősége fennáll, hogy Indítványozó bűnös úton vagyonhoz juthatott, ez vagyoneklobzás elrendelésének alapját képezheti.

14. A jelen ügyben a Szegedi Ítéltábla által olyan alaptörvényellenes döntés került kimondásra, amely a Btk. 74. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározottak ellenére, olyan vagyonelemek tekintetében tartja megállapíthatónak a vagyoneklobzás lehetőségét, amelyekre a vagyoneklobzás alkalmazhatósága egyénként nem áll fenn, tekintettel arra, hogy ezen vagyonelemek megszerzése egyértelműen a vádbeli időszakot megelőzően történt, mindezzel is sértve Indítványozó Alaptörvény szerinti tulajdonhoz való jogát.
15. A jogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, tekintettel arra, hogy lefoglalás célja nem a vagyoneklobzás végrehajtásának a biztosítása, hanem a vagyoneklobzás alá eső vagyon biztosítása. Ebből egyértelműen következik, hogy a lefoglalást csak a vagyoneklobzás alá eső vagyon vonatkozásában lehet elrendelni és nem az indítványozó valamennyi vagyonára. A kérdéses vagyon a vádirati elkövetési időpont előtt keletkezett, így nem minősülhet vagyoneklobzás alá eső vagyonnak, a Btk. 74. § (1) bekezdése e tekintetben taxatív felsorolást tartalmaz.
16. Mindezek alapján az is megállapítható, hogy nem a bíróságok contra legem jogalkalmazásáról beszélhetünk jelen ügyben és nem a tisztességes eljáráshoz való jog sérelméről, hanem arról, hogy az ügyben alkalmazott Avt. 125/C. § (1) bekezdése ellentétben áll a Btk. 74. § (1) bekezdésében foglalt azon taxatív felsorolással, amely meghatározza azt, hogy vagyoneklobzás milyen esetekben rendelhető el és így a bírói döntés az Indítványozó Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jogának sérelmét eredményezi. Mindemellett pedig az is megállapítható, hogy a bíróságok Btk. 74. § (1) bekezdésében foglaltakat figyelembe nem véve ítéletükben azt sem indokolják, hogy a Btk.-ban foglalt vagyoneklobzási szabályokat miért tekintik mellőzhetőnek.
17. A fentiekre tekintettel a Szegedi Ítéltábla fenti eljárása az Abtv. 29. §-a szerinti bírói döntést érdemben befolyásoló Alaptörvényellenességet eredményezett, amelynek következtében a T. Alkotmánybíróság kérelmezett eljárásának lefolytatása indokolt.

2A. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) szerinti alkotmánybíróági panasszal összefüggésben

f) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó tulajdonhoz való jog – Indítványozó tulajdonhoz való jogának - megsértése.

b) A megsemmisíteni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása

1. Mint ahogy a tényállás ismertetéséből is kiderült az alapügy az Abtv. 26. (1) § vonatkozásában felmerülő központi kérdése hogy a Szegedi Törvényszék 9.B.650/2017. számú eljárásban, valamint a Szegedi Ítéltábla Bpkf.III.24/2022. számú eljárásban a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (továbbiakban Bv. tv.) 323. §-ának következtében alkalmazott az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (továbbiakban: Avt.) 125/C. § (1) bekezdésének jelen ügyben történő alkalmazása ellentétben áll-e a Btk. 74. § (1) bekezdésében meghatározottakkal és ezáltal a bíróságok által alkalmazott Avt. 125/C. § (1) bekezdése sérti-e Indítványozó Alaptörvényben meghatározott tulajdonhoz való jogát.
2. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 396. § (1) bekezdésének a) pontjába ütköző és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő költségvetési csalás megalapozott gyanúja miatt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép Dunántúli Regionális Bűnügyi Igazgatósága 65007-715/2014.bü. KDRBI számú határozatával Indítványozó ██████████-nél és ██████████-nél vezetett bankszámlái, fizetési számlái, értékpapír számlái, valamint az ott bérelt széfei tekintetében lefoglalást rendelt el 2015. január 23. napján ██████████. Ft erejéig a vagyoneklobzás biztosítása céljából.
3. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 74. § (1) bekezdése szerint :

„74. § (1) Vagyoneklobzást kell elrendelni arra

a) a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett,

b) a vagyonra, amelyet az elkövető bünszervezetben való részvétele ideje alatt szerzett,

c) a vagyonra, amelyet a kábítószer-kereskedelem elkövetője a bűncselekmény elkövetésének ideje alatt szerzett,

d) a vagyonra, amely a bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyon helyébe lépett,

e) a vagyronra, amelyet a bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő feltételek biztosítása végett szolgáltatott vagy arra szántak,
f) a vagyronra, amely az adott vagy ígért vagyoni előny tárgya volt.”

4. Az idézett jogszabálysöveg alapján Szegedi Törvényszék végzésében az alábbi megállapításra jutott:

„[34] A vád szerint a bünszervezetet egyik vezetőjeként megjelölt IV. rendű vádlott személyes vagyongyarapodásra vonatkozó adatokat is tartalmaz a vádirati tényállás (vádirat 39. oldal 3. bekezdés, 46. oldal 3. bekezdés, jelen végzésben [12]-[15]) mely vagyongyarapodás – a IV. rendű vádlott bűnösségének megállapítása esetén – elvonandó, azaz – különösképpen a Btk. 74. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel, (avagy a hatályos Btk. alkalmazása esetén a 74/A § (1) bekezdés a) pontja alapján) a Btk. 74. § (1) bekezdésének a) pontjában írt vagyonekobzás alá eső vagyonnak minősülhet, azonban ennek megállapítása, illetve az összecszerűség pontos meghatározása csak további bizonyítás felvétele után lehetséges.”

A végzés tehát azt rögzíti, hogy a tárgybani vagyonelem vonatkozásában „különösképpen a Btk. 74. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel, (avagy a hatályos Btk. alkalmazása esetén a 74/A § (1) bekezdés a) pontja alapján) a Btk. 74. § (1) bekezdésének a) pontjában írt vagyonekobzás alá eső vagyonnak minősülhet”. Ezen megállapítást azonban az eljáró bíróság már a következő bekezdésben (36. pont) rögzítettekkel cáfolja, amikor is rögzíti, hogy a tárgybani vagyonelem a vádirati elkövetés előtt megszerzett vagyonnak minősül. Tehát pusztán már azon tényből, hogy a tárgybani vagyon a vádirati elkövetési időpont előtt keletkezett, következtetni lehet arra, hogy biztosan hibás álláspontra helyezkedik az eljáró bíróság akkor, amikor azt rögzíti, hogy a Btk. 74. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel a tárgybani vagyon vagyonekobzás alá eső vagyonnak minősülhet. Ugyanis ezen pont alapján egyértelműen csak azon vagyon tekinthető elkobozható, ami a – feltételezett – bünszervezetben való részvétel ideje alatt keletkezett, míg a tárgybani vagyronról – még a végzés által rögzítetten is – egyértelműen megállapítható, hogy azelőtt keletkezett.

5. Álláspontom szerint szintén hibás a Szegedi Törvényszék végzésében foglalt azon érvrendszer, miszerint a lefoglalás jogszerűségének alátámasztására egy esetleges későbbi vagyonekobzás végrehajtásának szabályait hozza fel, és ismerteti. **A két eljárást és annak szabályait ugyanis álláspontom szerint élesen el kell különíteni.** A lefoglalás a büntetőeljárás során alkalmazott vagyont érintő kényszerintézkedés, amit a Be. szabályoz, míg az, hogy hogyan hajtható végre egy esetleges vagyonekobzás azt a Bv. tv. 323. § értelmében a végrehajtási eljárásokról szóló törvény (Avt.) rendelkezései határozzák meg,

Tekintettel arra, hogy jelen büntetőeljárás még zajlik kizárólag annak van relevanciája a lefoglalás jogszerűségének megítélése szempontjából, hogy a Be. törvény hogyan szabályozza azt, és a Be. alapján jogszerű-e a lefoglalás vagy sem. Ezen kérdéskör

megítélésénél nem játszhat szerepet egy teljesen más eljárás során alkalmazandó jogszabály ami még nincs is folyamatban.

6. A tárgybani lefoglalás jogszerűségének vizsgálatakor tehát csupán azt kell vizsgálni, hogy az megfelel-e a Be. törvényben foglalt szabályozásnak, és ennek megítélésekor nem játszhat szerepet más olyan jogszabály rendelkezései melyeknek relevanciája nincsen egy büntetőeljárásban, hiszen a Be. kizárólag a vagyoneלקobzás alá eső vagyon büntetőeljárás idejére történő biztosítását adja célul a lefoglalásnak, mint kényszerintézkedésnek.
7. Abban az esetben pedig ha a bíróság által jogszerűen került alkalmazásra jelen eljárásban az Avt. 125/C. § (1) bekezdése, felveti a magának a jogszabálynak azon problémáját, hogy az a jogalkalmazót olyan helyzetbe kényszeríti a jelen esetben, hogy az a Btk-ban meghatározottakon túlterjeszkedjen. Mindezzel kiüresítve a Btk. 74. § (1) bekezdésében meghatározott szabályozást, hiszen így lényegében a vagyoneלקobzás korlátlanul alkalmazható lenne. Az alkalmazott jogszabályi rendelkezés így végérvényében az Indítványozó Alaptörvény által biztosított tulajdonhoz való jogát sérti.
8. Tehát kizárólag a Btk. 74. §-a által meghatározott vagyonelemek vagyoneלקobzásának biztosítása érdekében alkalmazható a lefoglalás, és nem terjeszthető ki ezen vagyonelemek köre, még egy esetleges későbbi végrehajtás érdekében sem, mert az a Be. törvénnyel ellentétes értelmezést eredményezne. Ha ugyanis egy későbbi végrehajtás biztosítása érdekében egy adott személy bármely vagyontárgya vagyoneלקobzás alá, és így lefoglalás alá eshetne, akkor nem lett volna értelme a Btk.-ban meghatározni taxatív módon azon vagyonelemek körét melyek vagyoneלקobzását el lehet rendelni. Az Avt. 125/C. § (1) bekezdése pedig így ebben az értelmezésben, ahogyan ügyben eljáró bíróságok is alkalmazták egyértelműen ellentétben áll a Btk. 74. § (1) bekezdésében meghatározott felsorolással és az Indítványozó Alaptörvényben meghatározott tulajdonhoz való jogát sérti.
9. Az Avt. 125/C. § (1) bekezdése tehát lehetővé teszi, hogy a vagyoneלקobzás fogatosítása olyan esetekben is végrehajtható legyen, amikor a Btk. 74. § (1) bekezdésében foglalt taxatív felsorolás egyébként a vagyoneלקobzás elrendelésére lehetőséget nem biztosít. Álláspontunk szerint a Btk. 74. § (1) bekezdése nem véletlenül tartalmaz egy pontosan meghatározott felsorolást azokra az esetekre, amikor a vagyoneלקobzás elrendelhető. A tulajdonhoz való jog Alaptörvényünkben biztosított alkotmányos alapjog a Btk. 74. § (1) bekezdésében a vagyoneלקobzás elrendelhetőségének egyes esetei pedig pontosan amiatt vannak ilyen taxatív módon felsorolva, hogy a vagyoneלקobzással csak olyan esetekben sérüljön az egyes személyek tulajdonhoz fűződő joga, amely esetekben az kellően indokolt. Az Avt. 125/C. § (1) bekezdése pedig így ebben az értelmezésben kiszélesíti, vagy pedig teljes mértékben kiterjeszti a Btk. 74. § (1) bekezdésében foglaltakat, amely azonban már egyértelműen az Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jog sérelmét eredményezte.

10. A tulajdon kétségtelenül a társadalom egyik legalapvetőbb intézménye, amely az egyes emberek életében és a gazdaságban is kiemelkedő szerepet játszik. A tulajdon kizárólagos és másokat kirekesztő jellegéből adódóan eo ipso védelemre szorul. A már megszerzett javak védelme nélkül ugyanis az egyén önállósága, függetlensége is sérelmet szenvedhet. A tulajdon alkotmányi szintű védelme egyben az államhatalom legfőbb korlátjaként jelenik meg.
11. Az állam, a jogalkotó köteles az Alaptörvényben biztosított jogoknak a feltétlen tiszteletben tartására, vagyis az egyén tulajdonhoz való jogának biztosítására. E körbe tartozik az alkotmánybírósnak az a feladatköre is, mely szerint szükség esetén a tulajdont szabályozó, és ezáltal korlátozó jogi normákat meg kell semmisítenie.
12. A fentiek alapján álláspontom szerint a Szegedi Törvényszék 9.B.650/2017. számú eljárásban, valamint a Szegedi Ítéltábla Bpkf.III.24/2022. számú eljárásban alkalmazott **Avt. 125/C. § (1) bekezdése Indítványozó tulajdonhoz való jogát sérti**, amire tekintettel a nevezett jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenes.

2B. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása az Alkotmánybírósról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § szerinti alkotmánybírósi panasszal összefüggésben

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó tulajdonhoz való jog – *Indítványozó tulajdonhoz való jogának* - **megsértése**.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A Törvényszék, valamint az Ítéltábla az eljárása során olyan vagyonelemek vonatkozásában tartotta megállapíthatónak a vagyonelemek elrendelését, amelyek esetében a jogszabály vagyonelemekre lehetőséget nem biztosít, ami nyilvánvalóan Indítványozó alaptörvény szerinti tulajdonhoz való jogába ütközik az alábbiak szerint:

1. Mint ahogy a tényállás ismertetéséből is kiderült az alapügy az Abtv. 27. § vonatkozásában felmerülő központi kérdése, hogy az Indítványozótól Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-Dunántúli Regionális Bűnügyi Igazgatósága 65007-715/2014.bü. KDRBI. számú határozata alapján lefoglalt vagyon vagyonelemek alá eső vagyonnak minősülhet-e vagy sem.
2. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 396. § (1) bekezdésének a) pontjába ütköző és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő költségvetési csalás megalapozott

gyanúja miatt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép Dunántúli Regionális Bűnügyi Igazgatósága 65007-715/2014.bü. KDRBI számú határozatával Indítványozó ██████████-nél ██████████-nél vezetett bankszámlái, fizetési számlái, értékpapír számlái, valamint az ott bérelt széfei tekintetében lefoglalást rendelt el 2015. január 23. napján ██████████- Ft erejéig a vagyonekbevételek biztosítása céljából.

3. A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 308. § (1) és (2) bekezdése szerint:
*„(1) A lefoglalás célja a bizonyítási eszköz, illetve az elkobozható dolog vagy a vagyonekbevételek alá eső vagyon biztosítása a büntetőeljárás eredményes lefolytatása érdekében. A lefoglalás a lefoglalás tárgya feletti tulajdonjogot korlátozza.
(2) El kell rendelni a lefoglalást, ha annak tárgya
a) bizonyítási eszköz, vagy
b) elkobozható, illetve vagyonekbevételek alá esik.”*
4. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 74. § (1) bekezdés a) és d) pontja szerint:
*„Vagyonekbevételeket kell elrendelni arra
a) a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett,
d) a vagyonra, amely a bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyon helyébe lépett,”*
5. A Btk. 74. § (2) bekezdése szerint:
„A vagyonekbevételeket el kell rendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyonra is, amellyel más gazdagodott. Ha gazdálkodó szervezet gazdagodott ilyen vagyonnal, a vagyonekbevételeket a gazdálkodó szervezettel szemben kell elrendelni.”
6. A 69. BK Vélemény I. pontja szerint:
„A vagyonekbevételek célja a bűnös úton elért vagyongyarapodás elvonása.”
7. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 210/D. § (1) bekezdése szerint:
„Ha a bíróság a vagyonekbevételeket pénzügyi eszközben rendelte el, annak végrehajtását - az e fejezetben foglalt eltérésekkel - a pénzkövetelés behajtásának szabályai szerint kell fogatosítani.”
8. Tekintettel arra, hogy a 65007-715/2014.bü. KDRBI számú határozatokkal elrendelt lefoglalás célja a vagyonekbevételek biztosítása, így a lefoglalás szabályait a vagyonekbevételek szabályaival együtt kell alkalmazni a lefoglalható vagyontárgyak körének meghatározása során.
9. A hivatkozott jogszabályi rendelkezések, valamint BK vélemény alapján megállapítható, hogy vagyonekbevételek céljából vagyontárgyakat lefoglalni kizárólag a Btk. 74. §-ban megállapított vagyontárgyakat lehet.

15. Ezek alapján, valamint a 74/A. § (3) bekezdése értelmében pedig még a Btk. 74/A. § (2) bekezdésében rögzített vélelem sem alkalmazható, hiszen a lefoglalt vagyon jogszerű eredete a szakértői vélemény által igazolásra került, valamint Indítványozó igazolható jövedelmi viszonyaihoz és személyi körülményeihez képest a lefoglalt vagyon nem tekinthető aránytalannak.
16. A Szegedi Törvényszék azon megállapítása, mely szerint a pénzösszegben elrendelt vagyoneklobzást biztosító lefoglalásra a Vht. 210/D. § (1) bekezdését kell alkalmazni, mely szerint azt a pénzkövetelés végrehajtásának szabályai szerint kell foganatosítani határozott jogi álláspontom szerint jogellenes és helytelen, hiszen az Vht. 210/D. § (1) bekezdése együttesen értelmezendő a Btk. vagyoneklobzásra vonatkozó rendelkezéseivel, hiszen a Btk. tartalmazza a vádlott alkotmányos jogait védő garanciális szabályokat, melyek közül a legfontosabb az, hogy taxatív felsorolja a vagyoneklobzással érintett vagyonelemek körét, ahogy azt már korábban is említettem, arról nem is beszélve, hogy a Vht. rendelkezései kizárólag a végrehajtási eljárás menetére vonatkoznak, így az eljárás jelen szakaszában teljes mértékben irrelevánsak, hiszen az eljárás jelen szakaszában kizárólag az vizsgálendő, hogy milyen vagyonelemekre lehet a Be. és a Btk. rendelkezései alapján vagyoneklobzás biztosítása érdekében lefoglalást elrendelni.
17. Abban az esetben, ha a pénzösszegben elrendelt vagyoneklobzást biztosító lefoglalás elrendelésekor és fenntartásakor kizárólag az Vht. rendelkezéseit vennénk figyelembe a lefoglalható vagyontárgyak meghatározásának során, úgy a Btk. rendelkezései parttalaná válnának, amely egyértelműen egy jogellenes helyzetet teremt, amely vitathatatlanul sérti a jogbiztonság elvét is.
18. „74. § (1) *Vagyoneklobzást kell elrendelni arra*
a) *a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett,*
b) *a vagyonra, amelyet az elkövető bünszervezetben való részvétele ideje alatt szerzett,*
c) *a vagyonra, amelyet a kábítószer-kereskedelem elkövetője a bűncselekmény elkövetésének ideje alatt szerzett,*
d) *a vagyonra, amely a bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyon helyébe lépett,*
e) *a vagyonra, amelyet a bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő feltételek biztosítása végett szolgáltatott vagy arra szántak,*
f) *a vagyonra, amely az adott vagy ígért vagyoni előny tárgya volt.*”
19. Az idézett jogszabálysöveg alapján Szegedi Törvényszék végzésében az alábbi megállapításra jutott:

„[34] A vád szerint a bünszervezetet egyik vezetőjeként megjelölt IV. rendű vádlott személyes vagyongyarapodásra vonatkozó adatokat is tartalmaz a vádirati tényállás (vádirat 39. oldal 3. bekezdés, 46. oldal 3. bekezdés, jelen végzésben [12]-[15]) mely vagyongyarapodás - a IV. rendű

vádolt bűnösségének megállapítása esetén - elvonandó, azaz - különösképpen a Btk. 74. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel, (avagy a hatályos Btk. alkalmazása esetén a 74/A § (1) bekezdés a) pontja alapján) a Btk. 74. § (1) bekezdésének a) pontjában írt vagyoneklobzás alá eső vagyonnak minősülhet, azonban ennek megállapítása, illetve az összecszerűség pontos meghatározása csak további bizonyítás felvétele után lehetséges."

A végzés tehát azt rögzíti, hogy a tárgybani vagyonelem vonatkozásában „különösképpen a Btk. 74. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel, (avagy a hatályos Btk. alkalmazása esetén a 74/A § (1) bekezdés a) pontja alapján) a Btk. 74. § (1) bekezdésének a) pontjában írt vagyoneklobzás alá eső vagyonnak minősülhet". Ezen megállapítást azonban az eljáró bíróság már a következő bekezdésben (36. pont) rögzítettekkel cáfolja, amikor is rögzíti, hogy a tárgybani vagyonelem a vádirati elkövetés előtt megszerzett vagyonnak minősül. Tehát pusztán már azon tényből, hogy a tárgybani vagyon a vádirati elkövetési időpont előtt keletkezett, következtetni lehet arra, hogy biztosan hibás álláspontra helyezkedik az eljáró bíróság akkor, amikor azt rögzíti, hogy a Btk. 74. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel a tárgybani vagyon vagyoneklobzás alá eső vagyonnak minősülhet. Ugyanis ezen pont alapján egyértelműen csak azon vagyon tekinthető elkobozhatónak, ami a – feltételezett - bűnszervezetben való részvétel ideje alatt keletkezett, míg a tárgybani vagyonról – még a végzés által rögzítetten is – egyértelműen megállapítható, hogy azelőtt keletkezett.

20. Álláspontom szerint szintén hibás a Szegedi Törvényszék végzésében foglalt azon érvrendszer, miszerint a lefoglalás jogszerűségének alátámasztására egy esetleges későbbi vagyoneklobzás végrehajtásának szabályait hozza fel, és ismerteti. **A két eljárást és annak szabályait ugyanis álláspontom szerint élesen el kell különíteni.** A lefoglalás a büntetőeljárás során alkalmazott vagyont érintő kényszerintézkedés, amit a Be. szabályoz, míg az, hogy hogyan hajtható végre egy esetleges vagyoneklobzás azt a Bv. tv. 323. § értelmében a végrehajtási eljárásokról szóló törvény (Avt.) rendelkezései határozzák meg,

Tekintettel arra, hogy jelen büntetőeljárás még zajlik kizárólag annak van relevanciája a lefoglalás jogszerűségének megítélése szempontjából, hogy a Be. törvény hogyan szabályozza azt, és a Be. alapján jogszerű-e a lefoglalás vagy sem. Ezen kérdéskör megítélésénél nem játszhat szerepet egy teljesen más eljárás során alkalmazandó jogszabály, ami még nincs is folyamatban.

21. A tárgybani lefoglalás jogszerűségének vizsgálatakor tehát csupán azt kell vizsgálni, hogy az megfelel-e a Be. törvényben foglalt szabályozásnak, és ennek megítélésekor nem játszhat szerepet más olyan jogszabály rendelkezései melyeknek relevanciája nincsen egy büntetőeljárásban, hiszen a Be. kizárólag a vagyoneklobzás alá eső vagyon büntetőeljárás idejére történő biztosítását adja célul a lefoglalásnak, mint kényszerintézkedésnek.
22. Tehát kizárólag a Btk. 74. §-a által meghatározott vagyonelemek vagyoneklobzásának biztosítása érdekében alkalmazható a lefoglalás, és nem terjeszthető ki ezen vagyonelemek köre, még egy esetleges későbbi végrehajtás érdekében sem, mert az a

Be. törvénnyel ellentétes értelmezést eredményezne. Ha ugyanis egy későbbi végrehajtás biztosítása érdekében egy adott személy bármely vagyontárgya vagyonekobzás alá, és így lefoglalás alá eshetne, akkor nem lett volna értelme a Btk.-ban meghatározni taxatív azon vagyonelemek körét melyek vagyonekobzását el lehet rendelni.

23. A fentiekre tekintettel mivel a tárgybani vagyonelemek vagyonekobzás alá nem eshetnek – lévén, hogy a feltételezett bűncselekményt megelőzően keletkeztek – így a lefoglalásuk törvényesen nem történhetett volna meg.
24. Mindezek alapján az is megállapítható, hogy nem a bíróságok contra legem jogalkalmazásáról beszélhetünk jelen ügyben és nem a tisztességes eljáráshoz való jog sérelméről, hanem arról, hogy az ügyben alkalmazott Avt. 125/C. § (1) bekezdése ellentétben áll a Btk. 74. § (1) bekezdésében foglalt azon taxatív felsorolással, amely meghatározza azt, hogy vagyonekobzás milyen esetekben rendelhető el és így a bírói döntés az Indítványozó Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jogának sérelmét eredményezi. Mindemellett pedig az is megállapítható, hogy a bíróságok Btk. 74. § (1) bekezdésében foglaltakat figyelembe nem véve ítéletükben azt sem indokolják, hogy a Btk.-ban foglalt vagyonekobzási szabályokat miért tekintik mellőzhetőnek.
25. A fentiek alapján tehát álláspontom szerint a Szegedi Törvényszék 9.B.650/2017/484. számú végzése, valamint a Szegedi Ítéltábla Bpkf.III.24/2022/4. számú határozata az Indítványozó Alaptörvényben meghatározott tulajdonhoz való jogát sérti, amire tekintettel a nevezett határozatok alaptörvény-ellenesek.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági végzés végrehajtásának felfüggesztését.

Indítványozó nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági végzés végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi meghatalmazás eredeti példánya, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

A nevezett meghatalmazást e-szignós aláírásos hitelesítéssel mellékletként csatoltuk.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Az Abtv. 52. § (5) bekezdése alapján az Indítványozó kéri adatai zártan kezelését.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

Az érintettséget alátámasztandó mellékletként csatoljuk a Szegedi Törvényszék 9.B.650/2017/484. számon meghozott végzését, amelyből megállapítható, hogy az Indítványozó a nevezett eljárásban félként (IV. rendű vádlott) vett részt.

Csatoljuk továbbá a Szegedi Ítéltábla Bpkf.III.24/2022/4. számú végzését, amelyből szintén megállapítható, hogy az Indítványozó a nevezett eljárásban félként (IV. rendű vádlott) vett részt.

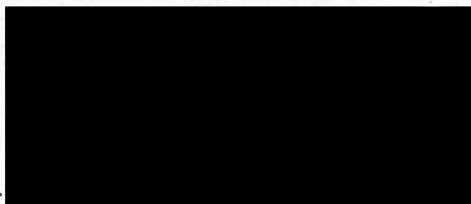
A fentiekre tekintettel kérem elsődlegesen a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Szegedi Törvényszék 9.B.650/2017. számú, valamint a Szegedi Ítéltábla Bpkf.III.24/2022. számú eljárásában alkalmazott Avt. 125/C. § (1) bekezdésének alaptörvény-ellenességét és az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg azt.

Másodlagosan pedig kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Szegedi Törvényszék 9.B.650/2017/484. számú, valamint a Szegedi Ítéltábla Bpkf.III.24/2022/4. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és azokat Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg.

Kelt: Budapest, 2022. szeptember 5..

Tisztelettel:

Az indítványozó képviselőjében:

dr. Budai Norbert
ügyvéd

Mellékletek:

- Szegedi Törvényszék 9.B.650/2017/484. számú végzése
- Szegedi Ítéltábla Bpkf.III.24/2022/4. számú végzése
- Meghatalmazás